

- 718 / 2 - 88 / 89

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1988-1989

17 MARS 1989

PROJET DE LOI

**adaptant la loi du 29 décembre 1988
ouvrant des crédits provisoires
pour les mois de janvier, février et
mars de l'année budgétaire 1989**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES

PAR
MME DUROI-VANHELMONT

**Ce projet de loi a été examiné en réunion publique de
commission.**

(1) Composition de la Commission :
Président : M. J. Michel.

A. — Titulaires :

C.V.P. MM. Cauwenberghs, De Roo,
Moors, Olivier (M.), Van
Rompuy.
P.S. MM. Collart, Daerden, De-
fosset, Di Rupo, Dufour.
S.P. Mme Duroi-Vanhelmont,
MM. Temmerman, Vanden-
broucke, Willockx.
P.V.V. MM. Bril, Daems, Verhof-
stadt.
P.R.L. MM. de Donnée, Kubla.
P.S.C. MM. Léonard, Michel (J.).
V.U. M. Loones.
Ecolo/ M. De Vlieghere.
Agalev

B. — Suppléants :

MM. Ansoms, Eyskens, Mmes Keste-
lyn-Sierens, Merckx-Van Goey, MM.
Van Hecke, Van Rompaey.
Mlle Burgeon (C.), MM. Denison,
Gilles, Mayeur, Tasset, Van Crom-
bruggen.
MM. Bartholomeeussen, Laridon,
Mme Lefebvre, M. Peuskens.
MM. Cortois, Denys, Verberckmoes,
Vermeiren.
MM. Defraigne, Ducarme, Gol.
MM. Beaufays, Jérôme, Laurent.
MM. Vanhorenbeek, Vervaeke.
M. Simons, Mme Vogels.

Voir :

- 718 - 88 / 89 :

N° 1 : Projet de loi.

- 718 / 2 - 88 / 89

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1988-1989

17 MAART 1989

WETSONTWERP

**houdende aanpassing van de wet
van 29 december 1988 waarbij
voorlopige kredieten worden geopend
voor de maanden januari, februari en
maart van het begrotingsjaar 1989**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE FINANCIËN

UITGEBRACHT DOOR
MEVR. DUROI-VANHELMONT

**Dit wetsontwerp werd besproken in openbare commissie-
vergadering.**

(1) Samenstelling van de Commissie :
Voorzitter : de heer J. Michel.

A. — Vaste leden :

C.V.P. HH. Cauwenberghs, De Roo,
Moors, Olivier (M.), Van
Rompuy.
P.S. HH. Collart, Daerden, Defos-
set, Di Rupo, Dufour.
S.P. Mevr. Duroi-Vanhelmont,
HH. Temmerman, Vanden-
broucke, Willockx.
P.V.V. HH. Bril, Daems, Ver-
hofstadt.
P.R.L. HH. de Donnée, Kubla.
P.S.C. HH. Léonard, Michel (J.).
V.U. H. Loones.
Ecolo/ H. De Vlieghere.
Agalev

B. — Plaatsvervangers :

HH. Ansoms, Eyskens, Mevr. Keste-
lyn-Sierens, Merckx-Van Goey,
HH. Van Hecke, Van Rompaey.
Mlle Burgeon (C.), HH. Denison,
Gilles, Mayeur, Tasset, Van Crom-
bruggen.
HH. Bartholomeeussen, Laridon,
Mevr. Lefebvre, H. Peuskens.
HH. Cortois, Denys, Verberckmoes,
Vermeiren.
HH. Defraigne, Ducarme, Gol.
HH. Beaufays, Jérôme, Laurent.
HH. Vanhorenbeek, Vervaeke.
H. Simons, Mevr. Vogels.

Zie :

- 718 - 88 / 89 :

N° 1 : Wetsontwerp.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné ce projet le mardi 14 mars 1989.

Le 3 février 1989, le Conseil des ministres a autorisé, par sa décision n° 3043, l'engagement, l'ordonnancement et le paiement d'un montant de 400 millions de francs pour l'octroi d'avances aux organismes de paiement des allocations de chômage, afin de couvrir leurs frais d'administration.

Conformément aux dispositions de l'article 24, § 2, de la loi du 28 juin 1963 (modifié par l'arrêté royal n° 403 du 18 avril 1986), l'exécution de cette délibération est suspendue jusqu'à ce qu'un projet de loi y afférent soit déposé au Parlement.

C'est la raison pour laquelle le projet de loi à l'examen a été déposé sur le bureau de la Chambre des représentants le 6 mars 1989.

I. EXPOSE DU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

Le Ministre rappelle que l'Etat doit encore aux organismes de paiement des allocations de chômage des arriérés considérables en matière de frais d'administration.

Les crédits provisoires adoptés pour les mois de janvier, février et mars (loi du 29 décembre 1988 — *Moniteur belge* du 5 janvier 1989) ne prévoyant aucun montant pour couvrir ces arriérés, des crédits supplémentaires ont dû être libérés en vertu d'une décision du Conseil des ministres.

Il avait été prévu initialement que ces crédits supplémentaires seraient régularisés par (le dépôt d') un projet de budget départemental pour 1989, projet qui a d'ailleurs été transmis à l'imprimerie le 20 février dernier.

Il a finalement été décidé de déposer un projet de loi spécifique afin d'accélérer la régularisation desdits crédits.

Une partie de l'opinion publique pense à tort que des allocations supplémentaires sont versées aux organismes de paiement.

En fait, l'Etat leur est encore redevable d'un montant de 2,346 milliards de francs pour la période de 1985 à 1988, et ce en application des paramètres utilisés par tous les précédents Ministres de l'Emploi et du Travail.

Après déduction des 600 millions de francs déjà alloués et des 400 millions de francs actuellement régularisés, le solde restant dû par l'Etat s'élève à environ 1,4 milliard de francs.

Le Ministre souligne ensuite que les prestations des organismes de paiement ont considérablement augmenté ces dernières années, en dépit de la diminution du nombre de chômeurs physiques.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie besprak dit ontwerp op dinsdag 14 maart 1989.

Op 3 februari 1989 heeft de Ministerraad via zijn beslissing n° 3043 machtiging verleend tot het vastleggen, ordonnanceren en betalen van een bedrag van 400 miljoen frank voor de toekenning van voorschotten aan de betalingsinstellingen van werkloosheidsuitkeringen tot dekking van hun administratiekosten.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 24, § 2, van de wet van 28 juni 1963 (als gewijzigd door het koninklijk besluit n° 403 van 18 april 1986) wordt de uitvoering van deze beraadslaging opgeschort tot een wetsontwerp dienaangaande bij het Parlement is ingediend.

Om die reden werd op 6 maart 1989 het hierna besproken wetsontwerp bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend.

I. UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

De Minister herinnert eraan dat de Staat aan de uitbetalingsinstellingen van de werkloosheidsuitkeringen nog aanzienlijke achterstallige bedragen aan administratiekosten verschuldigd is.

In de voor de maanden januari, februari en maart goedgekeurde voorlopige kredieten (wet van 29 december 1988 — *Belgisch Staatsblad* van 5 januari 1989) waren hiervoor geen kredieten ingeschreven; vandaar het beroep op bijkredieten via een beslissing van de Ministerraad.

Het was oorspronkelijk de bedoeling deze bijkredieten te regulariseren via (de indiening van) het begrotingsontwerp voor 1989 van het departement, dat op 20 februari jongstleden aan de drukkerij werd overgezonden.

Teneinde deze regularisatie vlugger te laten gebeuren werd uiteindelijk geopteerd voor de indiening van een specifiek hiervoor bedoeld wetsontwerp.

Bij een gedeelte van de publieke opinie leeft ten onrechte de idee als zouden aan de uitbetalingsinstellingen bijkomende vergoedingen worden uitbetaald.

In werkelijkheid is de Staat voor de jaren 1985 tot en met 1988 nog een bedrag van 2,346 miljard frank aan deze instellingen verschuldigd en dit bij toepassing van de door alle vorige Ministers van Tewerkstelling en Arbeid gehanteerde parameters.

Na aftrek van de reeds toegestane 600 miljoen frank en de thans geregulariseerde 400 miljoen frank blijft de Staat nog ± 1,4 miljard frank verschuldigd.

Vervolgens stipt de Minister aan dat ondanks de daling van het aantal (fysieke) werklozen de prestaties van de uitbetalingsinstellingen in de loop der laatste jaren fel zijn toegenomen.

Il fournit à ce propos les explications suivantes.

1. Les frais d'administration

Il s'agit des frais résultant du paiement des allocations de chômage, en exécution des lois et arrêtés en vigueur et des règlements du Comité de gestion de l'Office national de l'emploi (ONEm).

2. Organismes concernés par le paiement des allocations de chômage

— L'ONEm assure la coordination, la réglementation et le contrôle du paiement des allocations de chômage.

L'ONEm est géré conformément aux dispositions de la loi du 25 avril 1963 et contrôlé en vertu de la loi du 16 mars 1954.

Le fonctionnement de l'ONEm est réglé par arrêté royal.

— Les allocations de chômage sont payées :

- soit par les organismes de paiement créés par les organisations représentatives des travailleurs et dotés de la personnalité juridique, qui y sont habilités par le Roi, dans le cadre fixé par Lui. Il s'agit de trois organismes, créés respectivement par la CSC, la FGTVB et la CGSLB.

- soit par la caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC), organisme public géré par le Comité de gestion de l'ONEm.

3. Mission et tâches des organismes de paiement

Ils ont pour mission :

— d'établir avec le chômeur le dossier afférent à la demande d'allocation de chômage, dossier qui doit permettre :

- de reconstituer le passé professionnel;
- de calculer le montant des allocations sur la base du dernier revenu;
- de connaître la situation de famille pour pouvoir déterminer la catégorie d'allocations;
- de connaître les revenus et activités cumulables ou non avec les allocations.

— d'informer, de manière générale, le chômeur sur ses droits et obligations;

— d'assister le chômeur lors de son inscription comme demandeur d'emploi et de l'informer des modalités et des délais en la matière;

— d'introduire la demande d'allocations de chômage auprès de l'ONEm;

— d'aider le chômeur dans la tenue de son dossier, en vue de sauvegarder ses droits, en signalant les changements éventuels intervenus sur le plan de la situation familiale ou de ses revenus cumulables ou

Hij verstrekt hieromtrent de hiernavolgende toelichting.

1. De administratiekosten

Deze betreffen de kosten voortvloeiend uit de betaling van de werkloosheidsvergoedingen, in uitvoering van de geldende wetten en besluiten en van de reglementen van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA).

2. Instellingen betrokken bij de betaling van de werkloosheidsvergoedingen

— De coördinatie, reglementering en controle van de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen worden verzekerd door de RVA.

De RVA wordt beheerd overeenkomstig de beschikkingen van de wet van 25 april 1963 en gecontroleerd krachtens de wet van 16 maart 1954.

De werking van de RVA wordt geregeld bij koninklijk besluit.

— De werkloosheidsvergoedingen worden uitbetaald :

- hetzij door de uitbetalingsinstellingen opgericht door de representatieve werknemersorganisaties, daartoe gemachtigd door de Koning, binnen het door Hem bepaalde kader, en begiftigd met rechtspersoonlijkheid. Het gaat om drie instellingen, respectievelijk opgericht door het ACV, het ABVV en het ACLVB.

- hetzij door de Hulpkas van Werkloosheidsuitkeringen (HVW), openbare instelling beheerd door het Beheerscomité van de RVA.

3. Opdracht en taken van de uitbetalingsinstellingen

Zij hebben tot opdracht :

— met de werkloze het dossier opmaken voor de aanvraag tot werkloosheidsvergoeding; dit betekent dat men moet komen tot een dossier dat toelaat :

- het beroepsverleden weder samen te stellen;
- het bedrag van de uitkeringen te berekenen op basis van het laatste inkomen;
- de gezinssituatie te kennen om de categorie van uitkeringen te kunnen vastleggen;
- de inkomsten en activiteiten te kennen die al dan niet cumuleerbaar zijn met de uitkeringen.

— in algemene zin de werkloze informeren over zijn rechten en plichten;

— de werkloze bijstaan bij de inschrijving als werkzoekende, en hem inlichten op welke manier en binnen welke tijdsspanne deze inschrijving dient te gebeuren;

— het indienen van de aanvraag tot werkloosheidsuitkering bij de RVA;

— met het oog op het verlengen van de rechten, de werkloze behulpzaam te zijn in het bijhouden van zijn dossier, door mogelijke wijzigingen in zijn gezinstoestand of op het vlak van zijn cumuleerbare inkom-

en fournissant des renseignements concernant son passé professionnel;

- de payer aux chômeurs les allocations de chômage auxquelles ils ont droit ainsi que les indemnités et les allocations que le Bureau peut accorder; il convient de souligner en l'occurrence que les dernières modifications qui ont été apportées à la réglementation en la matière ont considérablement compliqué et alourdi la mission des organismes de paiement;

- de retenir, dans certains cas, 3,5 % sur les prépensions conventionnelles, retenue qui est affectée au financement du régime des pensions des travailleurs salariés;

- de tenir une comptabilité et de contrôler les dépenses;

- de prélever le précompte professionnel, de tenir à jour les fiches fiscales annuelles et de les envoyer;

- d'établir les bons de cotisation à l'assurance maladie-invalidité et de les envoyer aux intéressés tous les trois mois;

- d'exécuter les retenues et les saisies:

- de prendre en charge les dépenses non remboursées dans les délais légaux.

Enfin, le Ministre annonce qu'il consultera les organismes de paiement avant le 30 juin prochain afin de fixer des paramètres qui ne donneront plus lieu à contestation.

II. — DISCUSSION GENERALE

M. Daems fait observer que dans une déclaration qu'il a faite récemment au journal « De Standaard » (13 mars 1989), le Ministre a fourni, au sujet de cette question, une réponse qui n'était guère aimable à l'égard du président de la Chambre.

Le Ministre peut-il expliquer son attitude à cet égard?

Quant au fond, l'intervenant rappelle que le précédent gouvernement a toujours bloqué le paiement de ces frais d'administration.

Aux yeux du PVV, ce paiement consiste bel et bien en l'octroi d'une allocation supplémentaire aux syndicats.

Pourquoi, d'ailleurs, ce paiement est-il précisément de 400 millions de francs? Qu'advient-il du solde de 1,4 milliard de francs dont l'Etat est toujours redevable aux syndicats, du moins selon le Ministre?

A-t-on jamais calculé sérieusement ce que cela coûterait à l'Etat de confier le paiement des allocations de chômage à d'autres organismes de paiement?

A combien s'élève le gain (éventuel) que ces organismes réalisent du fait de l'application du système actuel?

M. Daems déplore à cet égard que le Parlement ne puisse prendre connaissance de la comptabilité des syndicats.

sten te signaleren, of door het doorgeven van zijn beroepsverleden;

- het uitbetalen aan de werklozen van de werkloosheidsvergoedingen die hen toekomen, evenals van de vergoedingen en uitkeringen waartoe het Bureau gemachtigd is; hier dient te worden opgemerkt dat de opdracht van de uitkeringsinstellingen, tengevolge van de laatste reglementeringswijzigingen erg ingewikkeld en verzwaard is;

- het inhouden, in sommige gevallen van 3,5 % op de conventionele brugpensioenen, bestemd voor de financiering van het pensioenregime van de gesalarieerde arbeiders;

- het bijhouden van een boekhouding en het organiseren van een controle op de uitgaven;

- het inhouden van de bedrijfsvoorheffing, het bijhouden en het inzenden van de jaarlijkse fiscale fiches;

- het opstellen en de trimestriële verzending van de bijdragebons voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;

- het uitvoeren van inhoudingen en inbeslagleggingen;

- de tenlasteneming van de niet-terugbetaalde uitgaven binnen de wettelijke termijnen.

Ten slotte kondigt de Minister aan dat hij voor 30 juni aanstaande met de uitbetalingsinstellingen overleg zal plegen teneinde parameters vast te stellen die geen aanleiding meer zullen geven tot betwisting.

II. — ALGEMENE BESPREKING

De heer Daems merkt vooreerst op dat de Minister in een recente verklaring in het dagblad « De Standaard » (van 13 maart 1989) de Kamervoorzitter over deze zaak op niet bijster vriendelijke toon van antwoord heeft gediend.

Kan de Minister zijn houding ter zake toelichten?

Ten gronde herinnert spreker eraan dat de vorige regering de uitbetaling van deze administratiekosten steevast heeft geblokkeerd.

In de ogen van de PVV betekent deze uitbetaling wel degelijk de toekenning van een bijkomende vergoeding aan de vakbonden.

Waarom wordt overigens precies 400 miljoen frank uitbetaald? Wat zal er gebeuren met de resterende 1,4 miljard frank die de Staat, althans volgens de Minister, nog aan de vakbonden verschuldigd is?

Werd ooit ernstig berekend wat het de Staat zou kosten om de werkloosheidsvergoedingen via andere uitbetalingsinstellingen te laten betalen?

Hoeveel bedraagt de (eventuele) winst die deze instellingen thans op deze manier boeken?

De heer Daems betreurt in dit verband dat het Parlement geen inzage krijgt in de boekhouding van de vakbonden.

Le membre se demande enfin si ce montant de 400 millions de francs comprend également des intérêts de retard.

En effet, si les syndicats s'étaient bornés à porter en compte leurs frais réels à titre de frais d'administration, ils auraient été contraints de préfinancer ceux-ci à la suite du blocage décidé par le Gouvernement précédent. Dans cette optique, il paraît logique qu'ils aient également droit à des intérêts de retard.

Si, par contre, ces frais d'administration ne correspondent pas aux frais réels découlant du paiement des allocations de chômage ou, en d'autres termes, s'ils comportent une part de « gain » pour les syndicats, ainsi que M. Daems le présume, on peut s'interroger une fois encore sur le coût réel des prestations que ceux-ci effectuent pour le compte de l'Etat.

M. de Donnée dénonce également le paiement aux syndicats de 400 millions de francs au titre de « frais d'administration ».

A l'instar de M. Daems, l'intervenant demande pourquoi ce montant représente précisément 400 millions de francs et à combien s'élèvent les frais réels des organismes de paiement.

L'Etat et ses « sous-traitants » sont d'ailleurs manifestement en désaccord sur l'importance de l'indemnité, puisque ce point fait actuellement l'objet de négociations entre le Gouvernement et les syndicats.

M. de Donnée propose de recourir, comme pour certains contrats conclus par les pouvoirs publics, à la procédure de conciliation prévue à l'article 22 de l'arrêté royal du 29 juillet 1970 portant règlement organique du Comité supérieur de contrôle (*Moniteur belge* du 18 septembre 1970) afin de déterminer avec exactitude les montants qui sont dus aux syndicats.

A la suite de cette proposition, M. Daems demande si la législation relative aux marchés publics n'est pas applicable à cette prestation de services.

Il demande également au Ministre si le paiement des 400 millions de francs a effectivement été suspendu jusqu'au dépôt du projet de loi.

Le président, M. J. Michel, doute que l'article de l'arrêté royal du 29 juillet 1970, auquel M. de Donnée a fait allusion, soit applicable à cette matière, doute que partage le Ministre des Finances.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail estime que le problème des frais administratifs n'a aucun rapport avec la législation sur les marchés publics.

Il serait d'ailleurs inconcevable, selon lui, de confier ce service aux chômeurs au plus offrant (ou, en l'occurrence, au moins disant).

La coordination, la réglementation et le contrôle en matière de paiement des allocations de chômage sont assurés par l'ONEm.

L'ONEm est géré conformément aux dispositions de la loi du 25 avril 1963 et contrôlé en vertu de la loi

Het lid vraagt zich ten slotte af of in dit bedrag van 400 miljoen frank ook verwijlntresten begrepen zijn.

Wanneer de vakbonden immers alleen hun reële kosten als administratiekosten in rekening zouden brengen, zouden zij als gevolg van de door de vorige regering besloten blokkering, verplicht zijn geweest deze te prefinancieren. In die optiek lijkt het logisch dat zij ook recht zouden hebben op verwijlntresten.

Beantwoorden deze administratiekosten daarentegen, zoals de heer Daems vermoedt, niet aan de reële kosten verbonden aan de uitbetaling van de werkloosheidsuitkeringen en bevatten zij met andere woorden een stuk « winst » voor de vakbonden, dan stelt zich andermaal de vraag naar de werkelijke kost van de dienst die zij de Staat verlenen.

Ook de heer de Donnée is niet gelukkig met de uitbetaling van 400 miljoen frank zogenaamde « administratiekosten » aan de vakbonden.

Met de heer Daems vraagt spreker zich af waarom precies 400 miljoen frank wordt uitbetaald en hoeveel de reële kosten voor de uitbetalingsinstellingen bedragen.

Blijkbaar bestaat er trouwens onenigheid tussen de Staat en zijn « onderaannemers » over de omvang van de te betalen vergoeding en wordt daarover thans tussen Regering en vakbonden onderhandeld.

Analoog met wat gebeurt voor bepaalde overheidscontracten stelt de heer de Donnée voor om gebruik te maken van de verzoeningsprocedure, bedoeld in artikel 22 van het koninklijk besluit van 29 juli 1970 houdende organiek reglement van het Hoog Comité van Toezicht (*Belgisch Staatsblad* van 18 september 1970) teneinde na te gaan welke bedragen precies aan de vakbonden zijn verschuldigd.

Hierbij aansluitend stelt de heer Daems de vraag of de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten niet op deze dienstverlening toepasselijk is.

Ook wenst hij van de Minister te vernemen of de uitbetaling van de 400 miljoen frank inderdaad werd opgeschort tot op het moment van de indiening van het wetsontwerp.

De Voorzitter, de heer J. Michel, betwijfelt of het door de heer de Donnée ingeroepen artikel van het koninklijk besluit van 29 juli 1970 toepasselijk is op deze materie. De Minister van Financiën sluit zich bij deze zienswijze aan.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid stelt vooreerst vast dat de problematiek van de administratiekosten geenszins verband houdt met de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten.

Naar zijn oordeel is het trouwens ondenkbaar dat deze dienstverlening aan de werklozen aan de meest biedende (of minst eisende) partij zou worden toegevoerd.

Zoals gezegd, wordt de coördinatie, reglementering en controle van de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen verzekerd door de RVA.

De RVA wordt beheerd overeenkomstig de beschikkingen van de wet van 25 april 1963 en gecontroleerd

du 16 mars 1954. Le fonctionnement de l'ONem est réglé par arrêté royal.

Les allocations de chômage sont payées :

— soit par les organismes de paiement créés par les organisations représentatives des travailleurs, autorisées par le Roi, à procéder aux paiements dans le cadre défini par lui et dotées de la personnalité juridique. Il s'agit de trois organismes, créés respectivement par la CSC, la FGTB et la CGSLB;

— soit par la Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC), organisme public géré par le comité de gestion de l'ONem.

Le comité de gestion de l'ONem a émis un avis unanime sur le montant des arriérés des frais d'administration. Ce comité, composé paritairement, a également marqué son accord sur les paramètres.

En ce qui concerne l'importance du montant (400 millions de francs), le Ministre rappelle qu'au cours des années 1985 à 1988, le Gouvernement a chaque fois accordé 250 millions de francs de moins pour les frais d'administration qu'en 1984.

C'est cette somme (globale) d'un milliard de francs qui est actuellement libérée en deux tranches (600 millions dans un premier temps et 400 millions aujourd'hui).

Par ailleurs, le comité de gestion a constaté à l'unanimité lors de l'établissement des décomptes pour les années 1985 et 1986 (imputation des avances octroyées) que l'Etat restait redevable d'un peu plus d'un milliard de francs rien que pour ces deux années.

Aucune décision définitive n'a encore été prise en ce qui concerne le solde de 1,4 milliard réclamé par les syndicats.

Il convient également de noter que le Gouvernement précédent avait prévu de réaliser sur le budget du département de l'Emploi et du Travail des économies qui se sont ensuite avérées impraticables eu égard au nombre réel de chômeurs.

Ainsi, pour un budget total de 40 milliards, il a fallu, en 1988, prévoir pas moins de 25 milliards de francs de crédits supplémentaires!

Les frais d'administration n'ont représenté qu'environ 1,95 pour cent des quelque 172 milliards de francs qui ont été payés en 1987 pour les allocations de chômage et les prépensions, ce qui ne paraît pas excessif au Ministre.

En ce qui concerne sa déclaration à la presse, le Ministre répète que le dépôt tardif de son budget pour 1989 est essentiellement dû au retard dans l'impression du document parlementaire.

Le montant de 400 millions de francs ne comprend pas d'intérêts. Jusqu'ici, les syndicats se sont toujours bornés à réclamer le capital qui leur est dû.

Le paiement de toutes les allocations de chômage par l'intermédiaire de la Caisse auxiliaire exigerait à

krachtens de wet van 16 maart 1954. De werking van de RVA wordt geregeld bij koninklijk besluit.

De werkloosheidsvergoedingen worden uitbetaald :

— hetzij door de uitbetalingsinstellingen opgericht door de representatieve werknemersorganisaties, daartoe gemachtigd door de Koning, binnen het door hem bepaalde kader, en begiftigd met rechtspersoonlijkheid. Het gaat om drie instellingen, respectievelijk opgericht door het ACV, het ABVV en het ACLVB;

— hetzij door de Hulpkas van Werkloosheidsuitkeringen (HVW), openbare instelling beheerd door het beheerscomité van de RVA.

Over het bedrag van de achterstallige administratiekosten werd door het beheerscomité van de RVA een unaniem advies uitgebracht. Ook de parameters werden door dit paritair samengesteld beheerscomité goedgekeurd.

In verband met de omvang van het bedrag (400 miljoen frank) herinnert de Minister eraan dat tijdens de jaren 1985 tot en met 1988 telkens 250 miljoen frank aan administratiekosten door de Regering minder werd gegeven aan de private instellingen dan in 1984.

Het is deze som van (globaal) één miljard frank die thans in twee delen (eerst 600 en nu 400 miljoen frank) wordt vrijgegeven.

Daarenboven heeft het beheerscomité bij de afrekening voor de jaren 1985 en 1986 (verrekening van de verleende voorschotten) unaniem vastgesteld dat de Staat iets meer dan 1 miljard frank verschuldigd bleef voor die twee jaren alleen.

Over de resterende door de vakbonden gevraagde 1,4 miljard werd nog geen definitieve beslissing genomen.

Het dient overigens te worden gezegd dat onder de vorige Regering op de begroting van het departement Arbeid en Tewerkstelling besparingen werden doorgevoerd die achteraf bekeken niet realiseerbaar waren, gelet op het werkelijke aantal werklozen.

Aldus waren in 1988 voor een totaal budget van 40 miljard frank bijkredieten vereist voor liefst 25 miljard frank!

Op een totaal van ± 172 miljard frank aan uitbetaalde werkloosheidsvergoedingen en brugpensioenen in 1987 zijn de administratiekosten goed voor ± 1,95 procent. Dit lijkt de Minister niet overdreven hoog.

Met betrekking tot zijn verklaring in de pers herhaalt de Minister dat de niet-tijdige indiening van zijn begroting voor 1989 grotendeels te wijten is aan de vertraging die bij het drukken van het parlementair document werd opgelopen.

In het bedrag van 400 miljoen frank zijn geen intresten begrepen. Op heden hebben de vakbonden zich er steeds toe beperkt het hen verschuldigde kapitaal op te eisen.

Indien alle werkloosheidsuitkeringen via de Hulpkas zouden worden uitbetaald, zou dit op korte ter-

court terme un investissement supplémentaire de quelque 700 millions en matériel informatique.

Le Ministre assure à M. Daems qu'aucun paiement n'a été effectué avant le dépôt du projet de loi à l'examen.

*
* *

M. Daems constate que ce service procure manifestement des gains substantiels aux syndicats.

M. de Donnée doute également fort que ce mode de paiement soit la solution la moins coûteuse pour l'Etat. Il souhaiterait recevoir communication de l'avis de l'Inspection des Finances à propos de ce dossier et se propose de demander au président de la Chambre de consulter la Cour des comptes à ce sujet. Il maintient enfin sa proposition de recourir à la procédure de conciliation prévue à l'article 22 de la loi du 29 juillet 1970.

III. — VOTES

Les articles 1er à 3 ainsi que l'ensemble du projet de loi sont adoptés par 14 voix contre 4.

Le Rapporteur,

A. DUROI-VANHELMONT

Le Président,

J. MICHEL

mijn een bijkomende investering van ± 700 miljoen frank aan informatica-apparatuur vergen.

Ten slotte geeft de Minister aan de heer Daems de verzekering dat geen enkele uitbetaling is geschied vóór de neerlegging van dit wetsontwerp.

*
* *

De heer Daems stelt vast dat de vakbonden blijkbaar ruime winst halen uit deze dienstverlening.

Ook *de heer de Donnée* twijfelt er sterk aan of deze wijze van uitbetaling voor de Staat de meest voordelige oplossing is. Graag kreeg hij inzage van het advies van de Inspectie van Financiën over dit dossier. Hij neemt zich overigens voor de Kamervoorzitter te vragen het Rekenhof hierover te raadplegen. Ten slotte blijft hij bij zijn voorstel om een beroep te doen op de in artikel 22 van de wet van 29 juli 1970 bedoelde verzoeningsprocedure.

III. — STEMMINGEN

De artikels 1 tot en met 3 alsmede het gehele wetsontwerp worden aangenomen met 14 tegen 4 stemmen.

De Rapporteur,

A. DUROI-VANHELMONT

De Voorzitter,

J. MICHEL